

álom tolnai ottóval és egy pohár tonikkal

*megkértem tolnai ottót álomban
mondana beszédet temetésem
s ő erre tonikkal kínált s rozsdasprayval fújta le
bajszomat
fejfájásra hivatkozva lenyelt két algopyrint
brüsszeli csipketerítője vörösbőr-cicomákkal
díszelgett
rávetült
a kristálypohár árnyéka
megkérdezte szoktam-e halottakkal álmodni
közben ezüst szeplőkkel pingálta arcomat
ebben a pillanatban betört az ablak
s a frissen vikszolt parkettára hullt
egy bőrfoci
hitchcock madarai késtek
egy napbarnította újságról női mell
bámult
házigazdám megkent
egy lekváros kenyeret
tele lett ezüsttel a fülem
garbarektől
égzengés hallatszott a szekrényből
villámlott az ablak
habgumit hozott a postás hópatronokat a télapó
megbeszéltük a részleteket és örültünk*

ARANYI LÁSZLÓ

akarat és képzet

*befolyásolható következményektől
különít el a szerep misztériuma
merülő búvárharang mint tettenért
ősök alvadtt szívéen átütött kettős nyárs
sorsunk is a megtévedtek mutatványa
körbe-körbe körül-köre araszolva
baziliszkuszt tekintetű férges a
nyálkás habokban szétmálló maszkok mögül*

a képzelt világ alkonya

kezdetben (a kezdet is lezártnak tűnt)
befejezettként maradt ránk ma sorstalan
sodródó lehetőség a megkezdett
(közeli a bizonyossághoz nehezebben
érthető a válasz) nemkívánt barlang-
rajzok (pi-kuan platóni allegória stb)
helyett sőt helyén alvadt (szöveg)maradvány
kiegyenlítő kettős zuhanásból
tapintható eleven beszéd (képződ-
mények szellem- erő- s anyagállapotban)
Domitianus legyekre vadászik
Gilles de Rais disznó vicceket suttog nyüszít-
ve fetrengő vaskos kölykök fülébe
(azonosságzavar kommunikációs
képtelenség → életöröm) A. L. úr
„konceptuális regényt” ír a szerkezet
a cselekmény és a szándék szétrobban
(a támpontok az értelmezés csapdái)
reménytelen szövegsivatag Jolly
Roger (megnyúlt mesterségesen torzított
koponya mellett telített üst alatta
kibetűzhetetlen öntörvényű jelek)
a partravetett nyálkás hajóroncson
a sziget népe érzéketlen faj közel
a kipusztuláshoz a gőzölgő mo-
csarakba menekül „az ő seregük na-
gyobb de ebben a táborban több a férfi”
a hősök helyén hóhérok de a túl-
élő választottként is fegyvertelen
testét sem óvja csillogó vért (elhull
Midgard elhull a gázmaszkos Fenris) mosolyog
a kettétört nád „hamvas jázminszirm-lepkék”
énekli újra önfeledten a költő